

وصیت مهم امام علی(ع) هنگام شهادت چه بود

حجت الاسلام والمسلمین حسین انصاریان، مفسر قرآن و نهج البلاغه در گفتاری به بیان مهم‌ترین توصیه‌های امیرالمؤمنین(ع) در لحظات شهادت پرداخت.

حجت الاسلام والمسلمین حسین انصاریان، مفسر قرآن و نهج البلاغه در گفتاری به بیان مهم‌ترین توصیه‌های امیرالمؤمنین(ع) در لحظات شهادت پرداخت.

شیخ حسین انصاریان امیرالمؤمنین امام علی(ع) به اعتراف دوست و دشمن، از بی دین و مسیحی و زرتشتی گرفته تا شیعه و سنی؛ سرآمد مردانی است که پای حق و عدالت ایستادند و دنیا را با همه زخارف و امتیازاتش به هیچ گرفتند.

اکنون در بیست و یکم ماه رمضان، خورشید در حالی طلوع کرد که این مظهر حق پرستی دنیای فانی را به قصد سرای باقی ترک گفته است. امروز در سالروز شهادت امام علی(ع) هستیم.

حجت الاسلام والمسلمین حسین انصاریان؛ خطیب برجسته کشور در گفتاری اختصاصی برای ایکن، به شرح مختصری از روز بیست و یکم ماه رمضان و وصیت مهم آن حضرت پرداخته است که می‌خوانیم.

امیرالمؤمنین علی(ع) در شب بیست و یکم و لیل قدر به شهادت رسیدند. ائمه شب قدر را بیشتر شب بیست و یکم و شب بیست و سوم ماه رمضان دانسته‌اند. از عجایب وجود امیرمؤمنان(ع) این است که اگر یک مویرگ مغز انسان پاره شود و اندکی ضربه مغزی به فرد وارد شود یا کلا فراموشی کامل پیدا خواهد کرد یا بدن لمس خواهد شد و یا می‌میرد. شمشیری که هزار دینار خریده شده بود و هزار دینار داده شده بود که زهرآلود شود فرق را دو قسمت کرد و کاملاً شمشیر داخل مغز خوابیده بود و وقتی ظاهراً در روز ۱۹ ماه رمضان طبیب آمد و با همان معیارهای آن زمان، مغز حضرت را معاینه کرد به امام مجتبی(ع) گفت که ایشان زنده نمی‌ماند ولی از عجایب وجود ایشان این است که تا لحظه شهادت مانند زمان سلامت، هم بدنش سرپا بود و هم حافظه و هم علمشان، و دلیلش هم آن وصیت عجیبی است که در شب بیست و یکم بیان کردند؛ برای فرزندان و برای همه کسانی که این وصیت به آنان خواهد رسید؛ در حال شهادت و آن وضع فرمودند: *الله الله فی الصلوة*.

سفارش مهمی درباره نماز است آن هم در شب بیست و یکم و چند لحظه مانده به شهادت؛ چون کسی که دارد وصیت می‌کند معمولاً به مهمترین امور وصیت می‌کند؛ *الله الله فی القرآن؛ الله الله فی الیتامی*؛ این‌ها مهمترین بخش‌های معرفتی، دینی، اجتماعی و خانوادگی و فردی است که امیرالمؤمنین(ع) در این وصیت آورده است. ما که شیعه هستیم نباید به گونه‌ای زندگی کنیم که دیگران در خوبی از ما که شیعه هستیم سبقت بگیرند.